

Slip Bibelen Løs

1.Korinterbrev

Baggrunden for Paulus' argumentation i kapitlerne 5-7.

Seksuel umoral

- Hedenskabets forhold til seksuel moral: *Vi har elskerinder for at tilfredsstille vore lyster, samleversker for at tilfredsstille de daglige behov og hustruer for at bære vore ægte børn.* Demosthenes 384-322. Korinth var specielt kendt for sin lave seksuelle moral, *at korinthiazø – betød at leve som en korinter, dvs. utugtigt.* *Afrodite* templet – kærlighedsgudinden med dets medfølgende tempelprostitution, var en anerkendt del af samfundslivet i denne løsagtige havneby.

Korinterkirkens åndelighed hævdede sig over jordiske problemstillinger

- Korinter teologien dyrkede "friheden i Kristus" og "frihed fra Loven" (*alt er tilladt mig* 6:12). De var stolte over at kunne leve hævet op over indskrænkende eller snæversynede samfundsnormer (5:1).
- De følte ikke de havde væsentlige forpligtelser overfor kristne medfølgende og opførte sig overfor dem præcis som de gjorde overfor alle andre (6:1).
- Et menneskes kropslige liv havde ikke betydning for dets åndelige liv. Sex, ligesom mad, tilhørte det kropslige og begge dele vil forgå en dag (6:12-14).
- Blivende seksuelle forhold kunne dog begrænse et menneskes oplevelse af den sejrrige åndelige sfære, og derfor burde ægtefæller afstå fra seksuelt samliv. Dette gjaldt specielt dem der var gift med hedninger. Allerhelst skulle alle kristne leve cølibat (7:1; 32-34).

Slip Bibelen Løs

1.Korinterbrev

1.Korinterbrev kap.5-7

5:1-13 Hvordan man skal forholde sig overfor umoralske mennesker i kirken og i verden.

5:1-8 Kirketugt skal udøves blandt kristne, ligesom i dette incestforhold.

5:9-13 Kristne skal have almindelig samkvem med alle mennesker, selv de umoralske.

6:1-11 Kristne der fører retssager mod kristne.

6:1-6 Det er skammeligt når menigheden ikke selv vil retlede sine menighedsmedlemmer.

6:7-11 Skam over kristne der udnytter andre kristne og fører retssager imod hinanden.

6:12-20 Kristne der går til prostituerede.

6:12-17 Det er uforeneligt at være i et forhold med Jesus Kristus og samtidig leve utugtigt.

6:18-20 Åndeligt liv og legemligt liv kan ikke adskilles, hele ens liv skal leves for Gud.

7:1-40 Om ægteskab og relaterede emner.

7:1-16 Retningslinjer til dem som er eller har været gift.

7:1-6 Ægteskabeligt samliv, er et gensidig privilegium og pligt.

7:7-9 Man skal leve efter den nådegave, man har fået tildelt.

7:10-17 Retningslinjer vedrørende skilsmisse.

7:17-24 Princippet om at leve med Kristus i de livsvilkår man har fået tildelt.

7:25-38 Retningslinjer til dem som endnu ikke er gift.

7:25-28 Det er en fordel at være enig på grund af den nuværende trængsel.

7:29-35 At være enig giver flere muligheder for at tjene Kristi sag.

7:36-38 Enhver skal vælge sin ægteskabelig stand ud fra egen overbevisning.

7:39-40 Opsummering af retningslinjerne vedrørende ægteskab.

Applikation af korinterbrevets lære (kap.5-7), i lyset af anden Bibelsk lære:

Slip Bibelen Løs

1.Korinterbrev

Seksuelle retningslinjer for kristne.

- Gud har skabt verden og alt hvad der er i den, han skabte det godt og har skabt det til at blive nydt. Han har skabt os som seksuelle væsener og har valgt at vi skal formere os på denne måde.
- Definition på kristent ægteskab – *et livslangt heteroseksuelt forhold mellem én kristen mand og én kristen kvinde* (7:39). Er man dog gift med en ikke kristen, skal man leve med dem på en sådan måde at de tiltrækkes til at blive en kristen (7:12-16). I ægteskabet søger mand og hustru finde både enhed og gensidig afhængighed af hinanden. De har privilegier og pligter overfor hinanden også på det seksuelle område (7:3-5). De kan gensidigt aftale en pause i det seksuelle samliv, men det skal være tidsbestemt, således at utilfredsstillet lyst ikke bliver en anledning til fristelse og fald (7:5-7).
- Definition på utugt (pornea): *enhver form for seksuel tilfredsstillelse udenfor ægteskabet* (fx sex før ægteskab 7:36, ægteskabsbrud 7:39, prostitution 6:16, pornografi,...), samt alle former for forvrængede seksuelle afvigelser (fx incest 5:1-2, homoseksualitet 6:9, omgang med dyr 3Mos.18:23, ...).

At leve som enlig.

- At leve som enlig sker for alle mennesker i løbet af livet. Men fordi vores liv ikke er underlagt tilfældigheder, men Jesus som Herre, kan vi leve vores liv sammen med ham, og lade ham vejlede, udruste og styrke os igennem alle omstændigheder på en måde der ærer Gud (7:17,22-24,29-31).
- Omstændigheder i livet kan gøre det til en stor fordel ikke at være gift (7:26). Derudover giver friheden fra ægteskabelige forpligtelser også gode anledninger til at tjene Jesus Kristus (7:32-34). I vores ånd er vi forenet med Kristus, og dette forhold er den egentlige opfyldelse af alt hvad ægteskab var tænkt at være (6:17; Ef.5:31-32).
- At leve cølibat er en nådegave fra Gud (7:7). Nådegaven består i at være fri for længsel og behov for seksuelt samliv. Hvis man ikke har det sådan, kan man godt regne med at Gud har givet en nådegaven til at være gift (7:9,38).

Skilsmisse.

- Ægteskab efter Guds vilje er livslangt (7:39). Det kristne ægteskab skal være et levende udtryk for Guds Ånds forvandlende, forligende og tiltrækkende kraft (7:11,16).
- Der er livs omstændigheder, der kan nødvendiggøre en separation eller skilsmisse (fx utugt, ægteskabsbrud, ondskab, det at blive forladt). Hvis skilsmisse sker, skal det ske på så fredelige måde som muligt (7:15c). Efter skilsmisse er den kristne kaldet til at forblive som enlig eller at arbejde efter at blive forligt med sin ægtefælle (7:11). At blive gift igen kan ske når ens tidligere ægtefælle dør (7:39) eller hvis denne indleder et nyt ægteskabeligt forhold (Mt.5:32; 19:9).
- At indlede skilsmisse er ikke mere syndigt end enhver anden form for synd, men dens konsekvenser kan være meget store (fx på børn, økonomi og nedbrud på samfundsorden). Som fraskilt kan man fortsat tage aktiv del i forsamlings livet (7:11).

Slip Bibelen Løs

1.Korinterbrev

- Det er vigtigt at fastholde at i Guds nåderige og helbredende liv, at menneskelige fejl og svigt stadig kan forvandles til velsignelse, enten man forbliver ugift eller bliver gift igen. (se GT eksempler som David og Batseba).

Kirketugt.

- Kirketugt skal praktiseres af to vigtige grunde:
 - Det er et udtryk for ægte kristen kærlighed (3:19). Det søger at hjælpe den faldne til at standse oprøret mod Gud og finde tilbage til Kristus (5:5; Joh.8:10-11; Mt.18:15b; 2Kor.2:5-11).
 - Det skal holde Jesu lære og livsførelse klar og ren i menigheden (5:2,6-8; 6:5-6; 2Tess.3:6). Det må aldrig opgives fordi det er svært, for pinligt eller på grund af en passiv holdning ("*vi er alle syndere, så hvem er vi til at dømme andre*"), for det vil føre til at den kristne kirke ikke vil kunne gennemføre sin mission i verden.
- Kirketugt gennemføres på følgende måde:
 - Så skjult som mulig (Mt.18:15)
 - Så nænsomt som mulig, igennem påtale og ved aftale af konkrete handlinger (Gal.6:1-2; 2Tess.3:14-15).
 - Ved meget alvorlige tilfælde og altid når der sker et endeligt brud, skal kirketugten ske åbent således at hele menigheden kan tage ansvaret for det. Det må aldrig være sådan en enkelt leder eller en lille gruppe bestemmer det (5:4-5).
- Kirketugt skal føre til:
 - At den der ikke ønsker at vandre efter Jesu anvisninger fratages muligheden for at ødelægge andre kristnes oplevelser af de kristne goder (fx Jesu nærvær i blandt sit folk, Hans levende ords instruktion, Hans nadver måltid, og det intime fællesskab med kristne søskende) (5:2,4-5,7,13; 2Tess.3:6,14). *Overgivelse til Satan* (5:5; 1Tim.1:20), betyder at sende vedkomne tilbage til Satans sfære, dvs. *verden udenfor kirken*. Vedkomne kan dog stadig forvente normal medmenneskelig social omgang (Mt.18:17; 2Tess.3:15).
 - At menigheden bliver bevidstgjort om dets høje kald og dets ansvar for at leve for Jesus Kristus (Åb.2:16; 3:2-3).
 - At menigheden renser sig fra enhver form for lære eller livsform der kan tilintetgøre Jesu liv og Guds riges fremme igennem den (5:6-8; Åb.2:5).

Baggrunden for Paulus' argumentation i 1.Korintherbrev.

Korintermenigheden var på vej væk fra apostolsk kristendom:

Slip Bibelen Løs

1.Korinterbrev

- En magtfuld elite i menigheden (4:18) var i gang med at påvirke resten af menigheden imod Paulus og det Evangelium han bragte. Det havde en yderst farlig påvirkning på teologien og livsførelsen.
- Paulus, menighedens grundlægger (4:15), elskede fortsat denne oprørske, umodne og forvirrede menighed og ville ikke tillade at den blev ødelagt. Han gik derfor til modangreb for at få dem tilbage til den sande kristne vej (3:10-17).

Afvisning af apostlen Paulus' autoritet og evangelium:

- Korinterne var overbevist om, at de havde overhalet Paulus på det åndelige plan (4:8-10), og følte sig derfor i stand til at dømme og kritisere ham (4:1-5; 9:1-3).
- Paulus var en svag evangelist: Han var svag som forkynner, i kontrast til Apollos (1:17; 2:1). Han var kun en arbejdsmand (4:12; 9:6-8), som ingen gang syntes sig værdig til at tage imod deres økonomiske støtte (9:18; 2Kor.11:1-3). Han manglede mod til at komme iblandt dem igen (4:18).
- Paulus havde et svagt evangelium: De syntes at Paulus kors evangelium skulle opfattes som indledende føde, men de var kommet videre (3:2-3). Ve Helligånden havde de udviklet sig til åndelige konger (4:8). Derudover var Paulus kors evangelium uimponerende og virkede meningsløs på ikke troende (1:21-22; 2:6), i forhold til deres åndelige sejr's evangelium.
- Paulus havde etableret en svag kirke: Menigheden Paulus havde etableret i Korinth bestod af uimponerende mennesker (1:26) og blandt andet derfor havde kirken under hans ledelse ikke haft særlig effekt på de indflydelsesrige, de fornemme, de intellektuelle og de magtfulde, i det korintiske samfund. Det skulle deres evangelium ændre på.

Korinternes overrealiserede frelses forståelse:

- Jesu død, opstandelse, himmelfart og specielt Helligåndens udgydelse havde ført mennesker frem til den fuldstændige frelse. Korinterne var allerede blevet åndelige konger (4:8), med en status på lige fod med englene (13:1). Tegnet på dette kom til udtryk i deres nådegaver af visdom, kundskab (8:1-2) og tungetale (14:2,23). Fordi deres frelse eksisterede i den åndelige sfære, havde deres kropslige liv enten ingen betydning (6:12-13), eller også skulle den minimeres (7:1) for ikke at påvirke deres åndelige liv. Denne nye frihed i Kristus hævdede dem over Loven og derfor også alle samfundsnormer (5:1; 11:5). De følte sig åndeligt beskyttet ved at deltage i de kristne sakramenter som de tilførte næsten magisk værdi (10:1-5, 16-18). De syntes de var nået så langt i deres åndelige liv at, troen på en opstandelse syntes slet ikke nødvendig (15:12,50).

Korinterne følte sig specielle, men var i fare for at forlade apostolsk kristendom (4:17; 11:16; 14:34-36).

Baggrunden for Paulus' argumentation i kapitlerne 1-4.

Splittelser:

Slip Bibelen Løs

1.Korinterbrev

- De stridende parter i menigheden brugte kendte kristne personligheder som dæknavne, for deres egne dagsordener (1:12). (*Paulus* – de som holdt sig til Paulus, *Apollos* – de som ville have en mere imponerende retorisk og intellektuel evangelium, *Kefas / Peter* – de der kom fra en jødisk baggrund, *Kristus* – de som følte sig selvstændige overfor enhver menneskelig leder).
- Den direkte oprør i Korintermenigheden var imod apostelen Paulus (4:18-21).

Verdslig visdom:

- Korsets evangelium virkede meningsløst og alt for svag i forhold til deres græske og jødiske medborgere (1:22).
- De ville heller have et "visdoms" evangelium, der var mere menneskeligt forståeligt, tiltrækkende og filosofisk imponerende, og skulle fremføres med mere poleret retorik end Paulus (1:17; 2:1-4).
- Paulus svage fremtoning og forkyndelse af korset havde været årsag til at deres menigheden var uimponerende i verdens øjne (1:26).
- De ønskede et evangelium og fremføring der bedre kunne udtrykke det sejrige åndelige stadie de havde opnået uafhængigt af Paulus (4:8-10).

Afvisning af Paulus.

- De bedømte Paulus som en hindring for deres åndelige vækst, og derfor skulle de afvise ham og hans medarbejdere for at have indflydelse i menigheden (4:1-5, 17-21).